

Epidemiological study of vertebral trauma in Isfahan Province during 2012-2018

Tabesh H¹, Rabiei A^{2*}

1-Department of Neurosurgery, Faculty of Medicine, Isfahan University of Medical Science, Isfahan, I. R. Iran.

2- Faculty of Medicine, Isfahan University of Medical Science, Isfahan, I. R. Iran.

Received: 2018/07/22 | Accepted: 2018/12/2

Abstract:

Background: Traumatic spinal injuries are the main cause of patients' morbidity and the underlying health costs. The first step in prevention of these injuries is to recognize their epidemiologic factors. The aim of this study was to identify the demographic and some other risk factors of traumatic spinal injuries in Isfahan Province.

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted on 510 patients with traumatic spinal injuries referred to two main hospitals of Isfahan University of Medical Sciences during 2012-2018. Demographic data of the patients including age, sex, mechanism of injury, level of injury, type of fracture and the need for surgery were recorded.

Results: The mean age of the patients was 42.31 ± 14.52 years and 30.4% were female. Seventeen percent of the patients had neck injury, 26.9% had thoracic damage, 56.1% had the lumbar region damage, and 13.3% suffered spinal cord injury. Also, 18% were surgically treated for spinal fracture. The most common type of fracture was compression fracture (29.4%), followed by burst fracture (28%). The most common mechanism of trauma was car accident.

Conclusion: Considering the high prevalence of traffic accidents in this country and the following occurrence of spinal cord injury, more studies need to be conducted regarding factors affecting the spinal cord injuries and the ways of preventing these injuries, and as a result we can reduce social and financial burden of these injuries on society.

Keywords: Vertebral injuries, Vertebral fractures, Spinal cord injuries

*** Corresponding Author.**

Email: rabiei_a71@yahoo.com

Tel: 0098 913 267 5181

Fax: 0098 313 670 0666

Conflict of Interests: No

Feyz, Journal of Kashan University of Medical Sciences, April, 2019; Vol. 23, No 1, Pages 102-107

Please cite this article as: Rabiei A, Tabesh H. Epidemiological study of vertebral trauma in Isfahan Province during 2012-2018.*Feyz* 2019; 23(1): 102-07.

بررسی اپیدمیولوژیک خدمات ستون فقرات و نخاع در استان اصفهان طی سال‌های ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۰

*^۱
همایون تابش، علی ریبعی

خلاصه:

سابقه و هدف: آسیب‌های ستون فقرات ثانویه به تروما دلیل اصلی موربیدیتی بیماران و عامل هزینه‌های گراف بهداشتی و درمانی می‌باشد. اولین قدم در پیشگیری، شناختن عوامل اپیدمیولوژیک آن است. ما در این مطالعه بر آن شدیدم تا با مشخص نمودن عوامل دموگرافیک و زمینه-ساز آن در استان اصفهان اطلاعات جامعی در اختیار سیستم بهداشتی استان قرار دهیم.

مواد و روش‌ها: مطالعه اپیدمیولوژیکی حاضر روی ۵۱۰ نفر از بیمارانی که متعاقب آسیب تروماییک ستون فقرات طی سال‌های ۱۳۹۶-۱۳۹۰ به بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان مراجعه نمودند، انجام گرفت. اطلاعات بیماران شامل سن، جنس، مکانیسم ترومای، ناحیه درگیر ستون فقرات، نوع شکستگی و نیاز به جراحی استخراج و ثبت گردید.

نتایج: میانگین سن بیماران $۴۵/۲ \pm ۱۴/۳$ سال بوده و $۳۰/۴$ درصد ایشان زن بودند. $۱۷/۱$ درصد آسیب ناحیه گردنه، $۲۶/۹$ درصد آسیب ناحیه توراسیک و $۵۶/۱$ درصد آسیب ناحیه لوموساکرال داشته و $۱۳/۳$ درصد دچار آسیب طناب نخاعی شده بودند. همچنین، ۱۸ درصد به علت شکستگی ستون فقرات تحت جراحی قرار گرفتند. شایع‌ترین نوع شکستگی، compression ($۲۹/۴$ درصد) بوده و پس از آن شکستگی burst (۲۸ درصد) قرار داشت. شایع‌ترین مکانیسم، تصادف با اتومبیل بود.

نتیجه‌گیری: با توجه به آمار بالای حوادث در کشور و بروز آسیب‌های ستون فقرات به دنبال آن، لازم است که مطالعات زیادی در زمینه عوامل موثر بر آسیب‌های ستون فقرات و روش‌های پیشگیری این آسیب‌ها انجام شده و با کاهش عوامل موثر بر بروز این آسیب‌ها، از بار مالی و اجتماعی آن کاسته شود.

واژگان کلیدی: آسیب‌های ستون مهره‌ها، شکستگی‌های ستون مهره‌ها، آسیب‌های طناب نخاعی

دو ماهنامه علمی-پژوهشی فیض، دوره بیست و دوم، شماره ۶، آذر و دی ۹۷، صفحات ۱۰۷-۱۰۲

همچنین، حدود ۳ درصد مرگ‌ومیر به دنبال آسیب نخاع ناشی از ترومای ستون فقرات گزارش شده است [۳]. آسیب طناب نخاعی باعث اخلال عملکرد حسی، حرکتی و اتونوم می‌شود و در نهایت بر وضعیت جسمی، روانی و اجتماعی فرد تاثیر منفی می‌گذارد [۴]. در مطالعات، عواملی مثل سن، جنس، مکانیسم ترومای و منطقه درگیر در شدت آسیب و پیش‌آگهی آن موثر بوده‌اند [۵-۸]. مکانیسم‌های آسیب به ترتیب شیوع، تصادف با وسائل نقلیه موتوری، سقوط و خشونت گزارش شده‌اند [۹,۷]. تعداد محدودی از مقالات به ترمومای ستون فقرات پرداخته و بیشتر توجه این مقالات به آسیب طناب نخاعی ناشی از ترمومای ستون فقرات و روش‌های جراحی بوده است [۹,۲]. با توجه به این که آسیب‌های طناب نخاعی درمان قطعی ندارد، پیشگیری از آسیب‌های ستون فقرات ضروری است و اولین قدم در پیشگیری از آن، شناختن عوامل اپیدمیولوژیک آن است [۱۱,۱۰]. با توجه به محدودیت مطالعات در زمینه عوامل زمینه‌ساز و دموگرافیک مرتبط با آسیب ترومایک ستون فقرات، بر آن شدیدم تا مطالعه حاضر در این رابطه را در سیستم آموزشی-درمانی استان اصفهان بررسی نمایم تا بتوان با توجه به نتایج حاصله، برنامه‌های آموزشی و اقدامات پیشگیرانه در سطح استان اصفهان انجام داد.

مقدمه

آسیب‌های ستون فقرات ثانویه به تروما از دلایل اصلی مرگ‌ومیر بیماران و عامل هزینه‌های گراف بهداشتی-درمانی می‌باشد که علت اصلی آن تصادفات با وسائل نقلیه موتوری به خصوص در جمعیت جوان است. علی‌رغم افزایش سطح این‌وسایل نقلیه، بروز شکستگی‌های ستون فقرات در تصادفات با وسائل نقلیه موتوری در حال افزایش بوده و آسیب طناب نخاعی نیز همچنان درصد بالایی از منابع بهداشتی-درمانی را به خود اختصاص می‌دهد [۱]. اگرچه شکستگی‌های ستون فقرات درصد کمی از آسیب‌های تروماییک را شامل می‌شود، ولی تاثیر آنها بر وضعیت اجتماعی و مالی بیمار بیش از سایر آسیب‌ها می‌باشد [۲].

^۱ استادیار جراحی مغز و اعصاب، گروه جراحی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

^۲ دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

***لشان نویسنده مسئول:**

اصفهان، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، دانشکده پزشکی

تلفن: ۰۳۱۳۶۷۰۰۶۶۶، دوپلیس: ۰۳۱۳۶۷۵۱۸۱.

پست الکترونیک: rabiei_a71@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۴/۳۱ **تاریخ پذیرش نهایی:** ۱۳۹۷/۹/۱۱

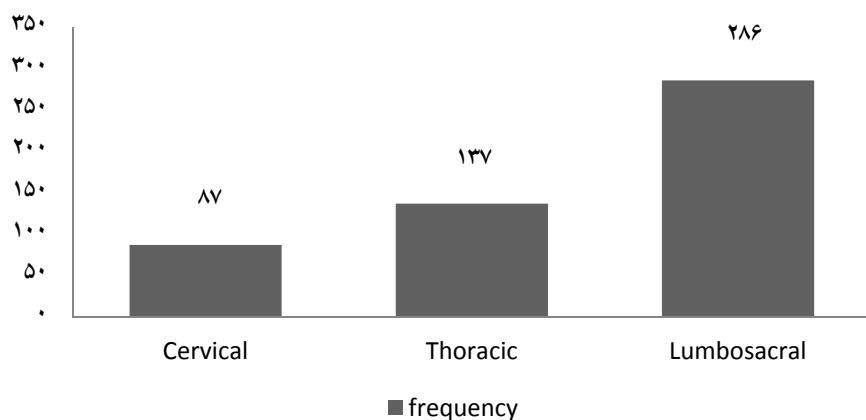
گرفت. اطلاعات به دست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS ویرایش ۲۰ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. اطلاعات توصیفی به صورت میانگین، انحراف معیار و درصد بیان گشتند. مطالعه حاضر براساس پروپوزال با کد IR.MUI.AC.1395.3.440 داشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام گرفته است. با توجه استفاده از پرونده موجود بیماران در بیمارستان، مجوز لازم جهت استفاده از اطلاعات موجود در پرونده بیماران اخذ گردید. و در طی فرایند بازخوانی پروندها به محramانه ماندن اطلاعات بیماران توجه گردید.

نتایج

میانگین سن بیماران $42/31 \pm 14/52$ سال بود. $40/4$ درصد بیماران را زنان و $69/6$ درصد بیماران را مردان تشکیل می-دادند. تعداد ۸۷ نفر (۱۷/۱ درصد) دچار آسیب ناحیه گردنی، ۱۳۷ مورد (۲۶/۹ درصد) دچار آسیب ناحیه توراسیک و ۲۸۶ بیمار (۵۶/۱ درصد) دچار آسیب ناحیه لومبوساکرال شده بودند (نمودار شماره ۱).

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر از نوع سری موارد و سرشماری است و روی ۵۱۰ نفر از بیمارانی که متعاقب آسیب تروماتیک ستون فقرات طی سال‌های ۱۳۹۶-۱۳۹۰ به بیمارستان‌های کاشانی و الزهرا (همه بیماران ترومایی در استان اصفهان به این بیمارستان‌ها مراجعه می‌کنند) مراجعه نموده بودند، انجام گرفت. این اطلاعات شامل مناطق تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی کاشان نیست. تمامی بیمارانی که براساس رادیوگرافی و یا سی تی اسکن دچار آسیب تروماتیک ستون فقرات بوده و خود آنها در صورت حیات و یا قیم قانونی (پدر، مادر، همسر) آنها، در صورت فوت یا آسیب همراه با از دست رفتن درک محیطی، رضایت به شرکت در مطالعه داشتند، تا ۵ روز بعد از تروما وارد مطالعه شدند. آن دسته از افرادی که بیش از ۲۰ درصد نقص در پرونده داشتند، از مطالعه خارج شدند. اطلاعات بیماران شامل سن، جنس، مکانیسم تروما، ناحیه درگیر ستون فقرات، نوع شکستگی و نیاز به جراحی از پرونده بیماران استخراج شده و ثبت گردید. همچنین، گزارش تمام تصویربرداری‌ها توسط یک نفر از متخصصین رادیولوژی انجام

نمودار شماره ۱- فراوانی نواحی درگیر آسیب ستون فقرات در افراد مورد بررسی

شکستگی compression بوده که $29/4$ درصد کل شکستگی‌ها، $10/3$ درصد شکستگی‌های مناطق گردنی، $29/2$ درصد شکستگی‌های ناحیه توراسیک و $35/3$ درصد شکستگی‌های ناحیه لومبوساکرال را شامل می‌شود و پس از آن، شکستگی burst 28 درصد (درصد) قرار دارد. شایع‌ترین مکانیسم آسیب، تصادف با اتومبیل $33/5$ درصد) بوده (که شامل ۲ گروه می‌باشد: ۱- تروما به عابر پیاده ناشی از تصادف با اتومبیل و ۲- آسیب در سرنشینان اتومبیل) و پس از آن به ترتیب سقوط از ارتفاع ($31/4$ درصد)، تصادف با موتورسیکلت ($22/9$ درصد)، حوادث ورزشی ($1/8$)

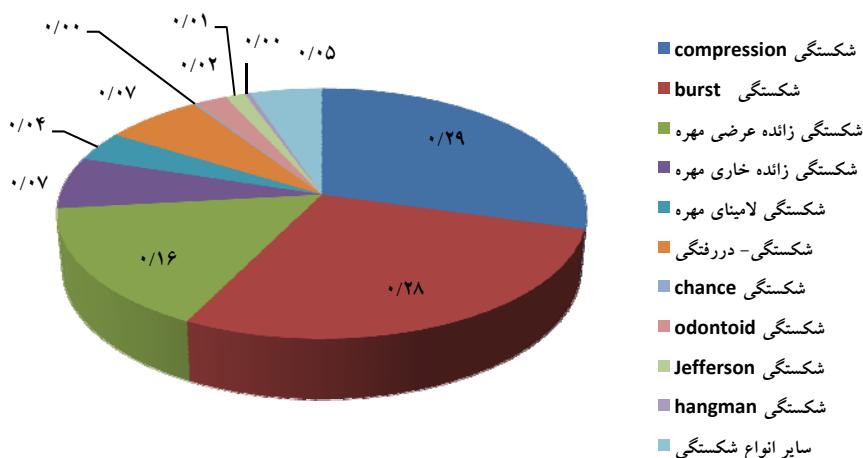
تعداد 68 نفر (۱۳/۳ درصد) دچار آسیب طناب نخاعی به صورت کامل یا ناکامل به ترتیب در نواحی گردن ($22/05$ درصد)، توراسیک ($29/41$ درصد) و لومبوساکرال ($48/52$ درصد) شده بودند. همچنین، 92 نفر (۱۸ درصد) به علت شکستگی ستون فقرات تحت جراحی قرار گرفته بودند که محل جراحی 24 نفر (۲۶/۰۸) در ناحیه گردن، 23 نفر (۲۵ درصد) در ناحیه توراسیک و 45 نفر (۴۸/۹۱ درصد) در ناحیه لومبوساکرال بود. توزیع انواع مختلف شکستگی در جدول شماره ۲ و نمودار شماره ۳ آورده شده است. شایع‌ترین نوع شکستگی ستون فقرات،

جنس نشان می‌دهد که بر اساس آن شایع‌ترین مکانیسم در مردان سقوط از ارتفاع و در زنان تصادف با اتومبیل می‌باشد.

در صد) قرار دارند و سایر انواع مکانیسم‌های آسیب ستون فقرات ۱۰/۴ درصد موارد را شامل می‌شود. همچنین، جدول شماره ۴ درصد فراوانی انواع مکانیسم‌های آسیب ستون فقرات را بر اساس

جدول شماره ۲- درصد فراوانی انواع مختلف شکستگی‌ها در آسیب‌های مناطق مختلف ستون فقرات

نوع شکستگی	تعداد (درصد)	ناحیه گردنه	ناحیه توراسیک	ناحیه لومبوساقرال	تعداد (درصد)	کل
compression	۹	(۱۰/۳)	(۴۰)	(۲۹/۲)	۴۰	(۲۹/۴) ۱۵۰
burst	۱۹	(۲۱/۸)	(۳۶)	(۲۶/۳)	۳۶	(۲۸) ۱۴۳
شکستگی زانده عرضی مهره	۶	(۶/۹)	(۱۴)	(۱۰/۲)	۱۴	(۱۵/۹) ۸۱
شکستگی زانده خاری مهره	۹	(۱۰/۳)	(۲۲)	(۱۶/۱)	۲۲	(۶/۷) ۳۴
شکستگی لامینای مهره	۱۰	(۱۱/۵)	(۷)	(۵/۱)	۷	(۳/۹) ۲۰
شکستگی - دررفتگی	۵	(۵/۷)	(۱۰)	(۷/۳)	۱۰	(۶/۹) ۳۵
chance	۱	(۰/۷)	(۱)	(۰)	۱	(۰/۲) ۱
odontoid	۱۱	(۱۲/۶)	(۱)	(۰)	۱	(۴/۲) ۱۱
Jefferson	۷	(۸)	(۰)	(۰)	۰	(۱/۴) ۷
hangman	۲	(۲/۳)	(۰)	(۰)	۰	(۰/۴) ۲
سایر انواع شکستگی	۹	(۱۰/۳)	۷	(۵/۱)	۱۰	(۵/۱) ۲۶

نمودار شماره ۳- درصد فراوانی انواع مختلف شکستگی‌ها در آسیب‌های مناطق مختلف ستون فقرات

جدول شماره ۴- درصد فراوانی انواع مکانیسم‌های آسیب ستون فقرات بر اساس جنس

منطقه درگیر	تصادف با اتومبیل	تصادف با موتور سیکلت	حوادث ورزشی	سقوط از ارتفاع	مکانیسم‌های آسیب ستون فقرات
مرد	(۲۸/۵) ۱۰۱	(۲۸/۲) ۱۰۰	(۱/۷) ۶	(۳۳) ۱۱۷	(۸/۷) ۳۱
زن	(۴۵/۲) ۷۰	(۱۱) ۱۷	(۱/۹) ۳	(۲۷/۷) ۴۳	(۱۴/۲) ۲۲
کل	(۳۳/۵) ۱۷۱	(۲۲/۹) ۱۱۷	(۱/۸) ۹	(۳۱/۴) ۱۶۰	(۱۰/۴) ۵۳

۴۰ سال بوده است [۱۲]. در مقاله مروی که توسط Tee و همکاران در سال ۲۰۱۳ منتشر شد، میانگین سنی افراد ۵۰/۹ سال بوده است. در این مطالعه ۳ دوره سنی بیشترین شیوع را تشکیل می‌دادند که به ترتیب شیوع، بالای ۷۵ سال، ۲۵-۱۶ سال و پس از ۵۵ سال

بحث

در این مطالعه میانگین سن بیماران ۴۲/۳ سال برآورد شد. در مقاله مروی که توسط رحیمی موقر و همکاران به چاپ رسیده است، شایع‌ترین محدوده سنی بیماران با آسیب طابخانگی ۲۰-

مینور تقسیم می‌شوند و شکستگی‌های مژوزر شامل ۴ دسته burst، compression، flexion distraction و chance (شکستگی compression) هستند. سایر انواع شکستگی‌ها شامل شکستگی‌درفتگی می‌باشند. شکستگی لامینا در گروه مینور قرار می‌گیرند [۱۹]. در مطالعه ما شایع‌ترین نوع شکستگی، شکستگی burst بود. شکستگی‌های compression و پس از آن شکستگی chance، compression، burst و شکستگی‌درفتگی به ترتیب ۳۵/۵ درصد را تشکیل می‌دادند و ۶/۹ درصد از مطالعات شکستگی‌ها، مینور بودند. در بسیاری از مطالعات نیز شکستگی compression شایع‌ترین نوع شکستگی در ترومایی استون فقرات بوده است [۲۱-۲۷]. در این مطالعه شایع‌ترین مکانیسم‌های آسیب‌های استون فقرات به ترتیب تصادف با اتومبیل، تصادف با موتور سیکلت و سقوط از ارتفاع بود. در تعداد زیادی از مطالعات نیز تصادف با وسایل نقلیه موتوری و سقوط از ارتفاع به عنوان شایع‌ترین مکانیسم‌های آسیب استون فقرات شناخته شده‌اند [۲۲، ۱۴]، در حالی که در برخی مطالعات مانند مطالعه‌ای که در چین انجام شده است، سقوط از ارتفاع شایع‌ترین مکانیسم بوده است [۲۳].

نتیجه‌گیری

باتوجه به آمار بالای تصادفات و حوادث در کشور ما و بروز آسیب‌های استون فقرات به دنبال آن و نبودن درمان قطعی برای این آسیب‌ها و با درنظر گرفتن بار مالی و اجتماعی سنگینی که آسیب‌های استون فقرات بر جامعه و افراد وارد می‌کند، لازم است مطالعات زیادی در زمینه عوامل موثر بر آسیب‌های استون فقرات و روش‌های پیشگیری و کاهش این آسیب‌ها انجام شود و با آموزش‌های مددکاری و کاهش عوامل موثر بر بروز این آسیب‌ها، از بار مالی و اجتماعی آن در جامعه کاسته شود. همچنین، شناختن عوامل اپیدمیولوژیک این آسیب باعث سهولت در طرح برنامه‌های آموزشی و اقدامات پیشگیرانه می‌شود.

تشکر و قدردانی

نویسندهای مطالعه حاضر کمال تشکر را از کارکنان اورژانس بیمارستان‌های الزهرا و کاشانی اصفهان دارند.

References:

- [1] Oliver M, Inaba K, Tang A, Branco BC, Barmparas G, Schnuriger B, et al. The changing epidemiology of spinal trauma: a 13-year review from a Level I trauma centre. *Injury* 2012; 43(8): 1296-300.

بودند [۷]. این تفاوت توزیع سنی می‌تواند ناشی از تصادفات جاده‌ای بالا در ایران باشد که بیشترین شیوع را افراد جوان و میان‌سال دارند، در حالی که در کشورهای پیشرفته محدوده سنی بیماران با آسیب طناب نخاعی بالاتر می‌باشد و احتمالاً بهدلیل اینکه زندگی بالاتر و شیوع بالاتر سقوط در افراد مسن است [۸]. در این مطالعه ۴/۳۰ درصد بیماران را زنان و ۶۹/۹ درصد بیماران را مردان تشکیل می‌دادند و نسبت مرد به زن در ۲/۲۸ به ۱ بود. در مطالعه‌ای در کاشان ۲۱/۵ درصد افراد را زنان و ۷۸/۵ درصد را مردان تشکیل می‌دادند و نسبت مرد به زن در آن مطالعه ۳/۷ به ۱ بوده است [۱۳]. این نتیجه می‌تواند به علت سطح بالاتر فعالیت‌های اجتماعی در مردان باشد. مطالعه دیگری در کانادا نسبت زن به مرد را ۴/۴ به ۱ گزارش نموده است [۱۴]. از مجموع یافته‌ها می‌توان برداشت نمود که در کشورهای در حال توسعه مثل ایران زنان بیشتر مشغول کارهای خانه می‌باشند و این قضیه باعث کاهش توراسیک آسیب استون فقرات در آنها در اثر ترموماگی ناشی از تصادفات می‌شود. در مطالعه ما ۱۷/۱ درصد از بیماران آسیب در ناحیه گردن، ۲۶/۹ درصد آسیب در ناحیه توراسیک و ۵۶/۱ درصد آسیب در ناحیه لومبوسکرال داشتند. در مطالعه‌ای که در بیمارستان پورسینای رشت انجام شد، توزیع درصد آسیب‌ها در نواحی گردنی، توراسیک و لومبار به ترتیب ۱۱/۹، ۳۳/۹ و ۵۴/۶ درصد بوده است [۱۵]. نتایج یک مطالعه انجام شده در استرالیا نیز مانند دو مطالعه قبلی نشان‌دهنده شیوع بالاتر در گیری لومبوسکرال است [۷]. در مطالعه Lenehan و همکاران، ۱۳/۳ درصد بیماران دچار آسیب طناب نخاعی شده بودند و بیشترین شیوع در ناحیه گردن بوده است. شیوع آسیب طناب نخاعی در مطالعات بین ۱۴ تا ۳۸ درصد تخمین زده شده است [۱۷، ۱۶]. به طور مثال، در یک مطالعه انجام شده روی ۱۵۰۰ بیمار دچار ترمومای استون فقرات، ۱۷/۵ درصد آسیب طناب نخاعی داشتند [۱۸]. و در یک مطالعه دیگر شیوع آن ۱۴ درصد ذکر شده است [۱۹]. همچنین، در مطالعه ما ۸۲ درصد از بیماران به صورت غیرجراحی درمان شده بودند و ۱۸ درصد نیاز به جراحی داشتند. در مطالعه‌ای که در استرالیا انجام شده، ۱۲/۸ درصد بیماران با درمان جراحی بهبد یافته بودند [۷] که این تفاوت ممکن است به علت شدیدتر بودن آسیب‌ها در کشور ما و احتمالاً به علت آسیب‌های ناشی از تصادفات می‌باشد. در یک طبقه‌بندی کلی شکستگی‌های استون فقرات به دو دسته مژوزر و

- [2] Leucht P, Fischer K, Muhr G, Mueller EJ. Epidemiology of traumatic spine fractures. *Injury* 2009; 40(2): 166-72.

- [3] Eichler ME, Vollmer DG. Cervical Spine. Trauma. In: Youmans JR (ed). Neurological Surgery. 3rd ed. Philadelphia: WB Saunders 1990: 2378-91. 4.
- [4] Singh A, Tetreault L, Kalsi-Ryan S, Nouri A, Fehlings MG. Global prevalence and incidence of traumatic spinal cord injury. *Clin Epidemiol* 2014; 6: 309-31.
- [5] Yousefzadeh Chabok S, Safaei M, Alizadeh A, Ahmadi Dafchahi M, Taghinnejadi O, Koochakinejad L. Epidemiology of traumatic spinal injury: a descriptive study. *Acta Med Iran* 2010; 48(5): 308-11.
- [6] Schoenfeld AJ, Belmont PJ Jr, See AA, Bader JO, Bono CM. Patient demographics, insurance status, race, and ethnicity as predictors of morbidity and mortality after spine trauma: a study using the National Trauma Data Bank. *Spine J* 2013; 13(12): 1766-73.
- [7] Tee JW, Chan CH, Fitzgerald MC, Liew SM, Rosenfeld JV. Epidemiological trends of spine trauma: an Australian level 1 trauma centre study. *Global Spine J* 2013; 3(2): 75-84.
- [8] Heidari P, Zarei MR, Rasouli MR, Vaccaro AR, Rahimi-Movagh V. Spinal fractures resulting from traumatic injuries. *Chin J Traumatol* 2010; 13(1): 3-9.
- [9] Pirouzmand F. Epidemiological trends of spine and spinal cord injuries in the largest Canadian adult trauma center from 1986 to 2006. *J Neurosurg Spine* 2010; 12(2): 131-40.
- [10] Rahimi-Movagh V, Saadat S, Rasouli MR, Ganji S, Ghahramani M, Zarei MR, et al. Prevalence of spinal cord injury in Tehran, Iran. *J Spinal Cord Med* 2009; 32(4): 428-31.
- [11] McComman JR, Ethans K. Spinal cord injury in Manitoba: a provincial epidemiological study. *J Spinal Cord Med* 2011; 34(1): 6-10.
- [12] Rahimi-Movagh V, Sayyah MK, Akbari H, Khorramirouz R, Rasouli MR, Moradi-Lakeh M, et al. Epidemiology of traumatic spinal cord injury in developing countries: a systematic review. *Neuroepidemiology* 2013; 41(2): 65-85.
- [13] Fakharian E, Tabesh H, Masoud SA. An Epidemiologic Study on Spinal Injuries in Kashan. *J Guilan Univ Med Sci* 2004; 13(49): 79-84. [in Persian]
- [14] Lenehan B, Street J, Kwon BK, Noonan V, Zhang H, Fisher CG, et al. The epidemiology of traumatic spinal cord injury in British Columbia, Canada. *Spine* 2012; 37(4): 321-9.
- [15] Safaei M, Dehnadi Moghadam A, Yousefzadeh SH, Kamali GH. Spinal Fractures in Admitted Patients in Poursina Hospital. *J Guilan Univ Med Sci* 2008; 17(66): 38-43. [in Persian]
- [16] Saboe LA, Reid DC, Davis LA, Warren SA, Grace MG. Spine trauma and associated injuries. *J Trauma* 1991; 31(1): 43-8.
- [17] Riggins RS, Kraus JF. The risk of neurologic damage with fractures of the vertebrae. *J Trauma* 1977; 17(2): 126-33.
- [18] Akmol M, Trivedi R, Sutcliffe J. Functional Outcome in Trauma Patients With Spinal Injury. *Spine (Phila Pa 1976)* 2003; 28(2): 180-5.
- [19] Chen HY, Chen SS, Chiu WT, Lee LS, Hung CI, Hung CL, et al. A nationwide epidemiological study of spinal cord injury in geriatric patients in Taiwan. *Neuroepidemiology* 1997; 16(5): 241-7.
- [20] Denis F. The three column spine and its significance in the classification of acute thoracolumbar spinal injuries. *Spine (Phila Pa 1976)* 1983; 8(8): 817-31.
- [21] Vollmer DG, Gegg C. Classification and acute management of thoracolumbar fractures. *Neurosurg Clin N Am* 1997; 8(4): 499-507.
- [22] Rao RD, Berry CA, Yoganandan N, Agarwal A. Occupant and crash characteristics in thoracic and lumbar spine injuries resulting from motor vehicle collisions. *Spine J* 2014; 14(10): 2355-65.
- [23] Li B, Sun C, Zhao C, Yao X, Zhang Y, Duan H, et al. Epidemiological profile of thoracolumbar fracture (TLF) over a period of 10 years in Tianjin, China. *J Spinal Cord Med* 2018; 1-6.